

DET EUROPÆISKE MONETÆRE INSTITUT

UDTALELSE FRA DET EUROPÆISKE MONETÆRE INSTITUT

på anmodning af Rådet for Den Europæiske Union i henhold til artikel 106, stk. 6, og artikel 109 F, stk. 8, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (i det følgende benævnt »traktaten«) og artikel 42 i ESCB-statutten om Kommissionens forslag til Rådets beslutning om de nationale myndigheders høring af Den Europæiske Centralbank om udkast til retsforskrifter (i et følgende benævnt »forslaget«)

(98/C 190/05)

CON/98/14

1. Rådet for Den Europæiske Union anmodede i sin skrivelse af 6. marts 1998 om denne udtalelse og fremsendte med henblik herpå dokument KOM(97)725 endelig udg. til EMI. Dokumentet indeholdt forslaget og begrundelsen. EMI er kompetent til at afgive en udtalelse i medfør af artikel 106, stk. 6, og artikel 109 F, stk. 8, i traktaten.
2. Formålet med dette forslag er at definere, inden for hvilke grænser og under hvilke betingelser medlemsstaternes myndigheder skal høre ECB om udkast til retsforskrifter, der henhører under dennes kompetenceområde. Forslaget afspejler i et vist omfang den retsstilling, som nu er gældende for høringen af Det Europæiske Monetære Institut.
3. Henvisningen i tredje betragtning til »udkast til retsforskrift« bør erstattes af »udkast til bestemmelser« som defineret i artikel 1 i forslaget.
4. Det henstilles, at ordene »eller fortsætte implementeringen« i artikel 1, stk. 2, udelades. Betydningen af disse ord er uklar, og denne usikkerhed kan give anledning til problemer i fortolkningen og anvendelsen af forslaget.
5. EMI er generelt indforstået med den ikke-udtømmende fortegnelse over emner, i hvilke ECB skal høres, således som defineret i artikel 2 i forslaget.
6. EMI bifalder det forhold, at artikel 3, stk. 2 og 3, og betragtning 6 i forslaget i sammenligning med Rådets beslutning 93/717/EF giver yderligere oplysninger om den tidsramme, der finder anvendelse på en høringsprocedure. Selv om EMI i de fleste tilfælde tidligere har været i stand til at overholde selv meget korte tidsfrister fastsat af de nationale myndigheder, har erfaringen vist, at såvel kravet om, at den myndighed, der hører ECB, skal begrunde enhver sags hastende karakter, som muligheden for, at der kan fremsættes en anmodning om en forlængelse af tidsfristerne for svar, kan fremme effektiviteten og en behørig gennemførelse af den procedure, der følger ved afgivelse af udtalelser.
7. Med hensyn til artikel 4 i forslaget kunne det yderligt overvejes, om procedurens effektivitet ikke ville blive forbedret, hvis ECB blev informeret om de nationale foranstaltninger med henblik på gennemførelse af beslutningen. I så fald ville det være tilrådeligt, at der i artikel 4 blev angivet en nærmere dato, på hvilken ECB af medlemsstaterne skulle informeres om sådanne foranstaltninger.
8. Denne udtalelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Frankfurt, den 6. april 1998.